

grænsen. Det andet hovedsynspunkt har været at *imødegå de høje huslejer*, der har været en følge af det stigende byggeomkostningsniveau. Under denne synsvinkel må ses de ændrede regler om huslejetilskud til familier med børn i det nye, dyre byggeri og forøgede lempelser for statslånene. Disse regler imødekommer iøvrigt også indirekte det førstnævnte synspunkt, at undgå, at byggeriet hemmes af de høje byggeomkostninger. Det tredje hovedsynspunkt har overvejende været *et socialt, boligpolitisk synspunkt*. Under denne synsvinkel må ses reglerne om huslejetilskud til alders- og invaliderentemodtagere samt modtagere af kronisk sygehjælp. Disse regler betyder dels en social landvinding, dels skulle de kunne medføre en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse.

Samtidig tilsigtede lovforslaget at give forbedrede regler på enkelte andre områder, hvor der har vist sig trang dertil.

Angående lovforslagets enkelte bestemmelser skal anføres følgende:

Da adskillige *kommuner* i henhold til den gældende byggestøttelovgivning har påtaget sig *garantiforpligtelser* af et sådant omfang, at de efterhånden er blevet betænkelige ved at fortsætte på det hidtidige grundlag, foreslås en nedsættelse af kommunegarantien med 5 pct. af vedkommende ejendoms anskaffelsessum eller værdi, hvor kommunens garantiforpligtelser andrager 75 kr. pr. indbygger. Og garantiforpligtelsen nedsættes yderligere med 1 pct. for hver 10 kr., hvormed den for kommunen udregnede kvotient overstiger 75 kr., dog således at den kommunegaranterede del ikke kan udgøre mindre end 4 pct., medmindre der i særlige tilfælde gøres undtagelse herfra.

Med hensyn til *begunstigelsen af mindrebemidlede familier med børn* opretholdes, forsåvidt angår før 1. januar 1947 ibrugtagne lejligheder, den hidtil gældende ordning, hvorefter huslejetilskuddene — 10 pct. pr. barn — indenfor visse maksimumssatser ydes til mindrebemidlede familier med 3 eller flere børn, når de er lejere eller boligtagere i det sociale byggeri.